

*Wszystkim Mieszkańcom Puszczkowa oraz ich Gościom i Przyjaciołom
radosnych i spokojnych świąt Bożego Narodzenia, pomyślności i zdrowia
w nadchodzącym 1998 roku*

życzą

*Rada i Zarząd Miasta
oraz Pracownicy Urzędu Miejskiego*

Badania profilaktyczne mężczyzn

W sierpniu br. Zarząd Miasta deklarował, że zorganizuje akcję przebadania mężczyzn z terenu Puszczkowa w zakresie chorób gruczołu krokowego. Obecnie, dzięki współdziałaniu Kierownika Przychodni Rejonowej w Puszczkowie p. dr Krystyny Białeckiej-Pruszevicz i Burmistrza Miasta p. Janusza Napierały, uzgodnione zostały szczegóły tego postępowania. **Badania gruczołu krokowego (prostaty) w celu wykluczenia przerostu lub zmian nowotworowych rozpoczną się 8 stycznia (czwartek) 1998 roku od godz. 15.00 w Przychodni Rejonowej w Puszczkowie i przeprowadzane będą w czwartki każdego tygodnia.**

Rejestracja mężczyzn odbywa się codziennie w Przychodni Rejonowej od godz. 10.00 do 17.00 (tel. 81-33-203). Przewiduje się, że jednego dnia może być przyjętych 10 Panów.

Badania będzie prowadzić specjalista urolog dr med. p. Kazimierz Pruszevicz.

Badania dla pacjentów są bezpłatne.

Wczesne wykrycie choroby jest całkowicie wyleczalne.

Zbiórka makulatury

W dniu 31 stycznia (sobota) 1998 roku od godz. 9.00 zbierana będzie na terenie całego Puszczkowa makulatura. Powiązane paczki lub zawiązane worki prosimy pozostawić w bezpiecznym i dostępnym dla zbierających miejscu.

Wytnij i zachowaj!

Poniżej podajemy harmonogram zbiórki makulatury w Puszczkowie w 1998 roku. Na ogół zbiórkę tego surowca wtórnego przeprowadzamy w ostatnią sobotę każdego miesiąca (oprócz października i grudnia 1998 r.), czyli:

31 stycznia
28 lutego
28 marca
25 kwietnia
30 maja
27 czerwca
25 lipca
29 sierpnia
26 września
24 października
28 listopada
19 grudnia

Przetarg rozstrzygnięty

Ogłoszenie Urzędu Miejskiego w Puszczkowie o przetargu nieograniczonym ukazało się w Biuletynie Zamówień Publicznych (nr 38664) z 14 października 1997 r. Dotyczyło ono budowy kolektora sanitarnego tłoczego średnicy 300 z rur PE o długości ok. 1300 mb w ulicy Niwka Stara wraz z podejściem do oczyszczalni ścieków.

Do przetargu zgłosiło się czterech oferentów. Przy wyborze oferenta Komisja Przetargowa brała pod uwagę trzy kryteria: cenę, termin płatności i wiarygodność. W wyniku przeprowadzonej analizy poszczególnych elementów zwyciężyło Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Litz” z Poznania, które przedstawiło najkorzystniejszą ofertę.

Podatek od środków transportu (drogowy)

Od 1 stycznia 1998 roku wchodzi w życie ustawa o wliczeniu podatku drogowego w cenę paliwa. Jednakże wszystkie zaległe podatki od samochodów osobowych za ostatnie trzy lata (1995, 1996 i 1997) muszą być uregulowane przez wszystkich, którzy mają w Puszczkowie zarejestrowane pojazdy a nie zapłacili w terminie należności.

Oplata za wieczyste użytkowanie gruntów za rok 1998

Zarząd Miasta zdecydował, że w roku 1998 opłata za posiadanie gruntów miejskich na warunkach wieczystego użytkowania nie będzie podwyższona tylko dla tych, którzy wykorzystują grunty dla celów budownictwa mieszkaniowego.

Ustaloną kwotę należy jednorazowo w całości wpłacić w wyso-

kości z roku 1997 do dnia 31 marca 1998 r. Wpłaty można dokonać w Banku Spółdzielczym w Puszczykowie na konto Urzędu Miejskiego lub w kasie Urzędu, (bud. B) **bez specjalnego imiennego zawiadomienia.**

Każdy użytkownik wieczysty, którego wyłącznym i jedynym źródłem utrzymania jest emerytura lub renta, otrzyma

50% zniżki w powyższych opłatach, jeśli dostarczy odpowiedni wniosek, pisemne oświadczenie, że emerytura (renta) jest wyłącznym źródłem utrzymania oraz kserokopię ostatniego odcinka emerytury (renty).

Jeżeli użytkownikami wieczystymi są małżonkowie, to oboje muszą pobierać emeryturę lub rentę, aby skorzystać z obniżki.

Jak i kiedy będzie można nabyć na własność grunty z wieczystego użytkowania?

Od 1 stycznia 1998 roku wchodzi w życie ustawa o zasadach nabywania praw własności do gruntów będących w tzw. „wieczystym użytkowaniu”. Brak jeszcze do niej przepisów wykonawczych. Być może w następnym numerze „Echa” znajdzie się komentarz Radcy Prawnego Urzędu do wspomnianej ustawy, którą w całości prezentujemy poniżej.

USTAWA z dnia 4 września 1997 r.

o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności.

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności osób fizycznych będących dotychczasowymi użytkownikami wieczystymi.

2. Przepisy ustawy stosuje się do osób fizycznych, które nabyły prawo użytkowania wieczystego przed dniem jej ogłoszenia i złożyły wniosek, o którym mowa w art. 2, do dnia 31 grudnia 2000 r.

3. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, którym przysługuje prawo zabudowy nieruchomości ustanowione przed dniem wejścia w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o prawie zabudowy (Dz. U. Nr 50, poz. 280) i złożyły wniosek, o którym mowa w art. 2, do dnia 31 grudnia 2000 r.

Art. 2. 1. Użytkownik wieczysty składa wniosek o przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności do:

- 1) kierownika urzędu rejonowego, jeżeli użytkowanie wieczyste jest ustanowione na nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa,
- 2) wójta, burmistrza (prezydenta miasta), jeżeli użytkowanie wieczyste jest ustanowione na nieruchomości stanowiącej własność gminy.

2. Decyzję o przekształceniu prawa wieczystego w prawo własności wydaje organ, o którym mowa w ust. 1. Decyzja ta stanowi podstawę wpisu w księdze wieczystej.

3. Decyzja o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nie narusza praw osób trzecich.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności oraz dokumenty potwierdzające prawo użytkowania wieczystego, jakie należy przedstawić wraz z tym wnioskiem.

Art. 3. Organ, o którym mowa w art. 2 ust. 1, odmawia wydania decyzji o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, jeżeli toczy się postępowanie administracyjne dotyczące prawidłowości nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub gminę.

Art. 4. Osoba, która nabyła własność nieruchomości na podstawie art. 2, zobowiązana jest do uiszczenia dotychczasowemu właścicielowi opłaty za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności.

Art. 5. 1. Opłata, o której mowa w art. 4, składa się z rat rocznych płatnych przez:

- 1) 15 lat - jeżeli użytkowanie wieczyste trwało 5 lat i krócej,
- 2) 10 lat - jeżeli użytkowanie wieczyste trwało dłużej niż 5 lat i krócej niż 20 lat,

- 3) 5 lat - jeżeli użytkowanie wieczyste trwało 20 lat i dłużej.

2. Wysokość raty rocznej, o której mowa w ust. 1, równa jest wysokości opłaty rocznej naliczonej z tytułu użytkowania wieczystego za 1997 r., waloryzowanej corocznie w oparciu o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za rok poprzedni.

3. Okresy trwania użytkowania wieczystego, o których mowa w ust. 1, liczy się do dnia wejścia w życie ustawy.

4. Wysokość raty rocznej, o której mowa w ust. 1, w stosunku do nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa lub gminy określa, w drodze decyzji, odpowiednio kierownik urzędu rejonowego albo wójt, burmistrz (prezydent miasta).

5. Osoba, która nabyła własność nieruchomości na podstawie art. 2, może uiścić opłatę, o której mowa w art. 4, jednorazowo lub w ratach stanowiących wielokrotność raty rocznej, o której mowa w ust. 1, naliczonej zgodnie z przepisem ust. 2.

Art. 6. 1. Przekształcenie użytkowania wieczystego w prawo własności następuje nieodpłatnie na rzecz użytkowników wieczystych oraz ich następców prawnych:

- 1) którym nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste w związku z utratą mienia wskutek wojny 1939-1945 r. i którzy pozostawili majątek na terytorium nie znajdującym się na obecnym obszarze Państwa Polskiego,
- 2) którzy na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Państwo Polskie mieli otrzymać ekwiwalent za mienie pozostawione za granicą, a wartość tego mienia jest wyższa od opłaty, o której mowa w art. 4,
- 3) którym oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste w związku z wywłaszczeniem dokonany po 1949 r., a przed dniem 29 kwietnia 1985 r.,
- 4) którym oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste nieodpłatnie.

2. Uprawnienie do nieodpłatnego przekształcenia prawa użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa lub gminy w prawo własności stwierdza, w drodze decyzji, odpowiednio kierownik urzędu rejonowego albo wójt, burmistrz (prezydent miasta).

Art. 7. W celu zabezpieczenia należności związanych z opłatą za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności Skarbowi Państwa albo gminie przysługuje hipoteka przymusowa na nieruchomości objętej przekształceniem prawa użytkowania wieczystego w prawo własności

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Podczas sesji Rady Miasta, która odbyła się 22 grudnia 1997 roku, podjęto niżej drukowane uchwały.

Podatek od nieruchomości

Uchwała Nr 217/97/II Rady Miasta Puszczkowa
z dnia 22.12.1997 r. w sprawie: **podatku od nieruchomości.**

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o opłatach i podatkach lokalnych /Dz.U. Nr 9, poz. 31 i Dz.U. z 1991 r. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600 z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704 oraz z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 780 i Nr 143, poz. 956/ i art. 18 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/.

Rada Miasta uchwala co następuje:

§ 1

1. Ustala się wysokość rocznych stawek podatku od nieruchomości:

1. Od budynków mieszkalnych lub ich części - **0,33 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.**

a) za powierzchnię użytkową budynku uważa się, w rozumieniu ustawy, powierzchnię mierzoną po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach łącznie z piwnicami i strychami z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz szybów i dźwigów.

b) powierzchnię pomieszczeń lub ich części oraz część kondygnacji o wysokości w świetle od 1,40m do 2,20m zalicza się do powierzchni użytkowej w 50%, jeżeli wysokość ta jest mniejsza niż 1,40m powierzchnię tę pomija się.

2. Od budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna, z wyjątkiem budynków lub ich części przydzielonych na potrzeby bytowe osób zajmujących lokale mieszkalne, oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej - **11,95 zł od 1 m² powierzchni użytkowej**, a od powierzchni użytkowanej na cele socjalne w budynkach związanych z działalnością gospodarczą - **6 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.**

3. Od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - **5,55 zł.**

4. Od 1 m² powierzchni użytkowej pozostałych budynków lub ich części:

a) od budynków letniskowych - **3,98 zł**

b) od domków gospodarczych / w tym pomieszczeń, wiat, garaży wolnostojących, szop drewnianych / - **2 zł**

5. Od budowli związanych z działalnością gospodarczą - **2% ich wartości.**

6. Od powierzchni gruntów:

a) związanych z działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna z wyjątkiem związanych z budynkami mieszkalnymi - **0,40 zł od 1 m² powierzchni**

b) pozostałych - **0,05 zł od 1 m² powierzchni**

c) będących użytkami rolnymi nie wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15.11.1984 r. o podatku rolnym wykorzystywanych na cele rolnicze - **0,02 zł od jednego m powierzchni,**

d) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych - **2,31 zł od 1 ha powierzchni.**

2. Za budynek uważa się obiekt budowlany umocowany w ziemi lub na ziemi, posiadający ściany lub słupy albo filary oraz pokrycie dachowe.

3. Za grunty związane z działalnością gospodarczą uważa się grunty zabudowane i niezabudowane, będące w posiadaniu przedsiębiorcy, w szczególności:

1) grunty pod budynkami produkcyjnymi, administracyjnymi, socjalnymi, hotelowymi, magazynami,

2) grunty pod budowlami i urządzeniami,

3) grunty zajęte na drogi wewnętrzne, place manewrowe, place składowe, zieleńce oraz tereny, na których są lub mają być realizowane zadania inwestycyjne.

§ 2

1. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego podatku.

2. Obowiązek podatkowy wygasa z upływem miesiąca, w którym ustaliły okoliczności uzasadniające ten obowiązek.

§ 3

Zwalnia się od podatku od nieruchomości, z wyjątkiem przeznaczonych na prowadzenie działalności gospodarczej:

1. Nieruchomości lub ich części zajęte przez żłobki, przedszkola, szkoły oraz budynki komunalne,

2. Nieruchomości lub ich części stanowiące własność ociemniałych inwalidów I grupy, z którymi nie zamieszkują wspólnie osoby bliskie, prowadzące wspólnie gospodarstwo domowe, posiadające własne źródło utrzymania,

3. Nieruchomości lub ich części stanowiące własność kościołów i innych związków wyznaniowych przekazane na cele mieszkalne duchownych i członków zakonów,

4. Grunty zajęte pod drogi publiczne.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 5

Traci moc uchwała nr 156/96/II z dnia 23.12.1996 r. Rady Miasta Puszczkowa w sprawie podatku od nieruchomości.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r. i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego oraz opublikowaniu w „Echu Puszczkowa”.

Podatek drogowy

Uchwała nr 218/97/II Rady Miasta Puszczkowa
z dnia 22.12.1997r. w sprawie: **podatku od środków transportu.**

Na podstawie art. 10 ust. 2 Ustawy z 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 9 poz. 31 i Dz. U. z 1991 r. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704 oraz z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 780 i Nr 143, poz. 956) i art. 18 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 08.03.90 r. o samorządzie terytorialnym (t.j. Dz.U. Nr 13 poz. 74 z 1996 r. z późniejszymi zmianami).

Rada Miasta Puszczkowa uchwala co następuje:

§ 1

Podatek od środków transportowych wynosi rocznie (w zł):

1. od autobusów	
a) do 15 miejsc	250
b) powyżej 15 do 30 miejsc	458
c) powyżej 30 miejsc	1008
2. od samochodów ciężarowych	
a) od 2 t do 4 t włącznie	336

b) powyżej 4 t do 6 t włącznie	502
c) powyżej 6 t do 8 t włącznie	592
d) powyżej 8 t do 10 t włącznie	874
e) powyżej 10 t do 12 t włącznie	1148
f) powyżej 12 t	1366
3. od ciągników balastowych i siodłowych	1148
4. od przyczep i naczep:	
a) o ładowności powyżej 5 t do 20 t włącznie	166
b) o ładowności powyżej 20t	292

§ 2

Podatek od środków transportowych jest płatny z góry bez wezwania:

I rata — do 15 lutego 1998 r.

II rata — do 15 września 1998 r.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta

§ 4

Traci moc Uchwała Nr 157/96/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 23.12.1996 r.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1.01.1998 r. i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego oraz opublikowaniu w „Echu Puszczykowa”.

Opłata targowa

Uchwała Nr 219/97/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 22.12.1997 r. w sprawie: opłaty targowej.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9 poz. 31 i Dz.U. z 1991 r. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600 z 1996 r. i 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 780 i Nr 143, poz. 956 / i art. 18 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 08.03.1996 r. o samorządzie terytorialnym / t.j. Dz.U. nr 13 poz. 74 z 1996 r. z późniejszymi zmianami/.

Rada Miasta uchwała:

§ 1

Ustala się na terenie Miasta Puszczykowa następujące stawki opłaty targowej od osób fizycznych i prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach:

1. **sprzedaż w małych ilościach** (z kosza, wiadra, torby, skrzynki z wyłączeniem artykułów przemysłowych) **bez opłaty.**
2. **sprzedaż na małym stoliku, ze skrzyń, wiader, koszy, pojemników** (artykuły przemysłowe, żywnościowe, kwiaty) — **stawka dzienna wynosi 5 zł**
3. **sprzedaż ze straganu, przyczepy, samochodu — stawka dzienna wynosi 11 zł**
4. **kioski ustawione na terenie targowisk miejskich — stawka dzienna wynosi 0,90 zł od 1 m²**
5. **opłata miesięczna — stawka dzienna x 20.**

§ 2

Opłaty pobiera Strażnik Miejski lub osoba upoważniona przez Zarząd Miasta.

§ 3

Zarząd Miasta ustali wykaz stałych targowisk oraz miejsc czasowo wyznaczonych do prowadzenia handlu.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 5

Traci moc uchwała nr 154/96/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 23.12.1996 r. w sprawie opłaty targowej.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r. i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego oraz opublikowaniu w „Echu Puszczykowa”.

Opłata za posiadanie psa

Uchwała Nr 220/97/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 22.12.1997 r. w sprawie: ustalenia podatku od posiadania psów na obszarze miasta Puszczykowa.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9 poz. 31 z 1991 r. i Dz.U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600 z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704 oraz z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 780 i Nr 143, poz. 956) oraz art. 18 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 08.03.1990r. o samorządzie terytorialnym (t.j. Dz.U. Nr 13 poz. 74 z 1996r. z późniejszymi zmianami)

Rada Miasta uchwała co następuje:

§ 1

Podatek od posiadania psów pobiera się od osób fizycznych posiadających psy.

§ 2

Podatek wynosi 12 zł od każdego psa.

§ 3

Podatku od posiadania psów nie pobiera się:

1. Pod warunkiem wzajemności od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Z tytułu posiadania psów będących pomocą dla osób kalekich (nieświadomych, głuchoniemych, niedoświadczonych).
3. Od osób w wieku powyżej 70 lat prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe — od jednego psa.
4. Z tytułu posiadania psów utrzymywanych w celu pilnowania gospodarstw rolnych — po dwa na każde gospodarstwo.

§ 4

Podatek pobiera się w połowie stawek, jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30.06 roku podatkowego.

§ 5

Podatek płatny jest z góry, bez wezwania, w ciągu miesiąca stycznia każdego roku lub w ciągu 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego. Podatek płatny jest w kasie Urzędu Miejskiego.

§ 6

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Miasta

§ 7

Traci moc Uchwała Nr 155/96/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 23.12.1996 r.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r. i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego oraz opublikowaniu w „Echu Puszczykowa”.

Zwolnienie od podatku

Uchwała Nr 221/97/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 22.12.1997. w sprawie: trybu szczegółowych warunków zwolnienia od podatku rolnego od użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji rolnej.

Na podstawie art. 12, ust. 1, pkt. 7 i art. 12, ust. 7 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym /Dz. U. Nr 52, poz. 268 z późniejszymi zmianami/

Rada Miasta Puszczykowa uchwała co następuje:

§ 1

1. Podatnicy podatku rolnego, którzy zaprzestali produkcji rolnej na okres dłuższy niż 3 lata i zamierzają skorzystać ze zwolnienia od podatku rolnego, zobowiązani są zawiadomić Burmistrza o tym fakcie na piśmie. Zawiadomienie (wniosek) należy złożyć w terminie do 30 grudnia każdego roku, przed rozpoczęciem roku podatkowego.
2. Zwolnienie może dotyczyć nie więcej niż 20% powierzchni użytków rolnych gospodarstwa rolnego, lecz nie więcej niż 10 ha.
3. W zawiadomieniu (wniosku) należy określić:
 - a) miejsce położenia użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji rolnej,
 - b) numer geodezyjny działki,
 - c) obszar, rodzaj i klasę użytków rolnych wyłączonych z produkcji,
 - d) planowany okres zaprzestania produkcji.
4. Pole, na którym zaprzestano produkcji rolnej, powinno być oznakowane tabliczką.
5. Rolnik obowiązany jest zawiadomić o wszelkich zmianach w zakresie danych przedstawionych we wniosku.

§ 2

1. Wylączający grunt z produkcji obowiązany jest przeciwdziałać w rozprzestrzenianiu się chwastów poprzez zachowanie odłogu w postaci ugoru. Przyjęty zestaw zabiegów uprawnych powinien uwzględniać zastosowanie przynajmniej raz w roku płytkiej orki.
2. Nie uważa się gruntów za przeznaczone do wylączenia z produkcji, na których dokonywany jest zbiór (np. sady).
3. Nie uważa się gruntów za wylączone z produkcji, na których odbywa się wypas bydła, koszenie na zielonkę lub siano (np. łąki i pastwiska).
4. Użytki rolne nie uważa się za wylączone z produkcji, jeżeli nie zostaną spełnione warunki objęte uchwałą.
5. Na terenach odlogowych nie wolno stosować środków ochrony roślin, wylewać płynnych nawozów organicznych i fekalii oraz pozostawiać nieczystości stałych.

§ 3

W terminie 1 miesiąca od wejścia w życie uchwały Burmistrz powoła komisję celem przeprowadzenia kontroli zgodności danych zawartych we wnioskach złożonych przez rolników ze stanem faktycznym oraz warunkami zwolnienia od podatku określonymi w § 2.

§ 4

Burmistrz stwierdza fakt zwolnienia od podatku od gruntu wylączonego z produkcji rolnej na podstawie protokołu komisji potwierdzającego zgodność danych zawartych we wniosku ze stanem faktycznym.

§ 5

O zamiarze podjęcia produkcji rolnej przed terminem określonym w § 1, ust. 1 i ust. 3 lit. d, podatnik obowiązany jest zawiadomić Burmistrza w okresie poprzedzającym o 14 dni podjęcie pierwszych prac polowych.

§ 6

Burmistrz stwierdza uchylenie zwolnienia od podatku rolnego w przypadku:

1. podjęcia produkcji rolnej,
2. naruszenia warunków określonych w § 2

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 8

Traci moc uchwała nr 153/96/II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 23.12.1996 r. w sprawie trybu i szczegółowych warunków zwolnienia od podatku rolnego od użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji rolnej.

§ 9

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r. i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego oraz opublikowaniu w „Echu Puszczykowa”.

Nabycie nieruchomości

Uchwałą nr 222 /97 /II Rada wyraziła zgodę na nabycie nieruchomości na Starym Puszczykowie. Obowiązek jej wykupienia powstał w związku z realizacją zatwierdzonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Puszczykowa Starego rejonu ulic: Czarneckiego, Pszenicznej i Gołębiej, na podstawie którego projektowana w planie droga przechodzi przez środek prywatnej działki.

Zmiana składu Komisji

W związku z ostatnią zmianą ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi Rada Miasta dostosowała skład komisji do wymogów wynikających z art. 21 ust. 2 o samorządzie terytorialnym, który ogranicza liczbę członków komisji spoza rady gminy maksymalnie do połowy składu komisji.

Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w dotychczasowym składzie liczyła trzech radnych oraz cztery osoby spoza Rady. Zaszła zatem konieczność ograniczenia członków komisji spoza rady do: Komendanta Policji, Kierownika MOPS oraz dyrektora jednej ze szkół. (Uchwała nr 223 /97 /II).

Pomoc dzieciom niepełnosprawnym

Uchwała Nr 224 /97 /II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 22.12.1997 r. w sprawie: dowozu dzieci niepełnosprawnych do przedszkola integracyjnego.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 6 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym / t.j. Dz.U. z 1996 r Nr 13, poz. 74 z późn. zm. / oraz art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej / t.j. Dz.U. z 1993 r. Nr 13, poz. 60 z późn. zm. /

Rada Miasta Puszczykowa uchwala co następuje:

§ 1

Rada Miasta przyjmuje do realizacji zadanie własne z zakresu pomocy społecznej, polegające na dowożeniu dzieci niepełnosprawnych z Puszczykowa do Przedszkola Integracyjnego w Mosinie.

§ 2

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i obowiązuje od dnia 1 października 1997 roku.

UZASADNIENIE

Na terenie miasta Puszczykowa mieszka 4 dzieci niepełnosprawnych w wieku przedszkolnym, które wymagają rehabilitacji. Zabiegi usprawniające oraz ćwiczenia przystosowujące do samodzielnego życia prowadzi Przedszkole Integracyjne w Mosinie. Przewóz dzieci niepełnosprawnych wymaga specjalistycznego samochodu. Odpowiednim pojazdem dysponuje ZEAS w Mosinie.

Czystość miasta

Uchwała Nr 225 /97 /II Rady Miasta Puszczykowa z dnia 22.12.1997 r. w sprawie: szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku w mieście.

Na podstawie art.40 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym (Dz.U. z 1996 r. Nr 13 poz. 174 z późn.zm.) oraz art. 3 ust. 2 pkt. 6, art. 4 oraz ar. 6 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132 poz. 622).

Rada Miasta Puszczykowa uchwala, co następuje:

§ 1

Ileokroć w dalszej części uchwały jest mowa o:

1. **ustawie** - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie (Dz.U. Nr 132 poz.622);
2. **rozporządzeniu** - należy przez to rozumieć rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz.U. z 1995 r. Nr 10 poz. 46 ze zm);
3. **właścicielach nieruchomości** - należy przez to rozumieć także współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomość w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomościami;
4. **odpadach komunalnych** - należy przez to rozumieć stałe i ciekłe odpady powstające w gospodarstwach domowych, w obiektach użyteczności publicznej i obsługi ludności, w tym nieczystości gromadzone w zbiornikach bezodpływowych, porzucone wraki pojazdów mechanicznych oraz odpady uliczne z wyjątkiem odpadów niebezpiecznych z zakładów opieki zdrowotnej i zakładów weterynaryjnych;
5. **podmiotach uprawnionych** - należy przez to rozumieć miejskie jednostki organizacyjne oraz inne jednostki organizacyjne i osoby fizyczne, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na podstawie art. 7 ustawy;
6. **zwierzętach domowych** - należy przez to rozumieć zwierzęta tradycyjnie przebywające wraz z człowiekiem w jego domu lub w innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza;
7. **zwierzętach gospodarskich** - należy przez to rozumieć zwierzęta utrzymywane w celach hodowlanych i produkcyjnych.

§ 2

Właściciele nieruchomości są zobowiązani utrzymywać czystość i porządek na nieruchomości.

§ 3

Zarząd Miasta może wzywać właścicieli nieruchomości uchybiających wymaganiom utrzymania ich w czystości i porządku do usuwania zaniedbań i uchybień, w szczególności takich, które powodują zagrożenie lub uciążliwość dla otoczenia.

§ 4

Właściciel nieruchomości odpowiada w zakresie porządku również za teren przyległy do nieruchomości. Utwardzone części terenu oraz chodniki położone wzdłuż nieruchomości powinny być zamykane, aby nie dopuścić do zalegania na nich zanieczyszczeń i opadłych liści. Ponadto, w myśl art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy, właściciele nieruchomości zobowiązani są do oczyszczania chodników położonych wzdłuż nieruchomości ze śniegu i lodu dla zapewnienia bezpiecznego przejścia.

§ 5

Gromadzenie odpadów komunalnych na terenie nieruchomości może być dokonywane wyłącznie na miejscach na ten cel wyznaczonych zgodnie z ustaleniami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę, a w razie braku takich ustaleń, w sposób umożliwiający łatwe usuwanie odpadów z nieruchomości, zgodnie z przepisami rozdz. 4 rozporządzenia.

§ 6

1. Komunalne odpady stałe należy gromadzić na nieruchomości w szczelnych i zamkniętych zbiornikach przenośnych lub przewoźnych. Dopuszcza się gromadzenie odpadów na nieruchomościach, poza zbiornikami, w szczelnych i zawiązanych workach.

2. Zabrania się usuwania odpadów komunalnych przez spalanie ich w piecach lub otwartych ogniskach.

§ 7

Do gromadzenia odpadów ulicznych stosuje się kosze na odpady rozmieszczone odpowiednio do natężenia ruchu pieszego. Rodzaj i ich usytuowanie ustala Zarząd Miasta.

§ 8

Właściciele nieruchomości zobowiązani są wyposażyć je w odpowiednią liczbę zbiorników na odpady, dostosowanych do systemu wywozu odpadów. Właściciel nieruchomości dokonuje doboru rodzaju zbiorników w uzgodnieniu z uprawnionym podmiotem, któremu zlecił wywóz odpadów albo powierza temu podmiotowi wyposażenie nieruchomości w zbiorniki na odpady.

§ 9

Zarząd Miasta zorganizuje selektywną zbiórkę odpadów użytecznych przez podmioty zapewniające regularny i nieuciążliwy dla środowiska ich wywóz oraz legitymujące się gwarancją odbioru tych odpadów przez jednostki trudniące się przetwarzaniem lub obrotem odpadów.

§ 10

Właściciele nieruchomości zobowiązani są utrzymywać zbiorniki na odpady w czystości, a jeżeli stanowią one ich własność, także zapewniać należyty stan techniczny.

§ 11

Do czasu budowy sieci kanalizacyjnej komunalne odpady ciekłe powinny być gromadzone w zbiornikach (szambach) wykonywanych i użytkowanych w sposób uniemożliwiający przenikanie ich zawartości do ziemi.

§ 12

1. Komunalne odpady stałe powinny być wywożone zgodnie z harmonogramem wywozu ustalonym przez podmiot uprawniony.
2. Podmioty uprawnione obowiązane są do usuwania nieczystości stałych poza harmonogramem na wezwanie właściciela nieruchomości.

§ 13

Komunalne odpady płynne są usuwane wyłącznie przez uprawnione podmioty na zlecenie właściciela nieruchomości wydane z wyprzedzeniem wykluczającym przepełnienie zbiornika (szamba).

§ 14

W terminie wyznaczonym przez Zarząd Miasta będzie organizowany odbiór odpadów wielogabarytowych (meble, sprzęt gospodarstwa domowego, opony itp.)

§ 15

Właściciele nieruchomości na żądanie upoważnionego przedstawiciela Zarządu Miasta zobowiązani są do okazania dowodów wywozu odpadów komunalnych z nieruchomości przez uprawniony podmiot, a właściciele nieruchomości wywożący odpady komunalne własnymi środkami - dowodu uiszczenia opłaty za przyjęcie odpadów na składowisko odpadów komunalnych.

§ 16

W przypadku, gdy właściciel nieruchomości nie udokumentuje obowiązkowego korzystania z usług podmiotu uprawnionego lub uiszczenia opłaty za przyjęcie odpadów na składowisko, Zarząd Miasta wymierzy mu opłatę w wysokości równowartości kosztów wywozu jednego pojemnika 120 l. miesięcznie od każdej osoby zamieszkalej na nieruchomości.

§ 17

1. Zobowiązuje się posiadacz psów do trzymania ich za ogrodzeniem uniemożliwiającym wydostanie się zwierzęcia na zewnątrz.
2. Zabrania się pozostawiania psów bez opieki w miejscach publicznych.
3. W miejscach publicznych posiadacz obowiązany jest trzymać psa na uwięzi w sposób gwarantujący bezpieczeństwo osobom trzecim /np. przez założenie kagańca /.
4. Służby porządkowe Miasta zobowiązane są zabierać psy biegające w miejscach publicznych bez opieki i umieszczać je w bazie „Eko-Rondo” przy ul. Nadwarciańskiej 11.
5. Posiadacz może odebrać psa w terminie 14 dni na warunkach określonych w regulaminie schroniska. Po upływie tego terminu pies może zostać wydany osobie trzeciej.

§ 18

Osoby nadzorujące psy są zobowiązane do niezwłocznego usuwania zanieczyszczeń z pomieszczeń i terenów przeznaczonych do publicznego użytku spowodowanych odchodami psów.

§ 19

Osoby utrzymujące zwierzęta domowe obowiązane są do opieki nad nimi w sposób wykluczający zagrożenie lub uciążliwość dla ludzi, a w szczególności powodowanie zapachów, hałasu, zanieczyszczenie miejsc publicznych, zakłócanie spokojnego przejścia bądź przejazdu drogą publiczną lub poruszania się po nieruchomości sąsiedniej, przestraszanie, pokąsanie, podziobanie, podrapanie.

§ 20

1. Zabrania się utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenie Miasta Puszczykowa za wyjątkiem terenów nie wyłączonych z produkcji rolnej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dozwolone jest utrzymywanie w pomieszczeniach poza budynkiem mieszkalnym drobnego inwentarza (ptactwa domowego, królików, nutrii) w ilości łącznie do 10 sztuk, pod warunkiem niepowodowania uciążliwości dla otoczenia.
3. Osoby, utrzymujące zwierzęta gospodarskie przed dniem wejścia w życie uchwały, obowiązane są dostosować hodowlę do zasad określonych uchwałą w terminie do 31.03.1998 roku.

§ 21

1. Naruszanie przepisów uchwały podlega karom przewidzianym w art. 77, 117 i 145 Kodeksu wykroczeń.
2. Karę grzywny może nałożyć Policja lub Strażnik Miejski w drodze mandatu karnego.

§ 22

Tracą moc uchwały:

1. 24/93 Rady Miasta Puszczykowa z dnia 30 sierpnia 1993 r. w sprawie Regulaminu porządkowego obowiązującego na terenie Miasta Puszczykowa.
2. Nr 140/II/96 Rady Miasta Puszczykowa z dnia 16 września 1996 r. w sprawie obowiązków posiadaczy psów na terenie Miasta Puszczykowa.

§ 23

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Miasta Puszczykowa.

§ 24

Uchwała zostanie podana do publicznej wiadomości przez rozplakatowanie na tablicach ogłoszeń oraz opublikowanie w „Echu Puszczykowa”.

§ 25

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego.

Z prac Komisji Historycznej Rady Miasta

Zarys materiałów źródłowych do badań demograficznych Puszczykowa

Wiadomości o ludziach zamieszkujących teren obecnego miasta Puszczykowa, w skład którego wchodzi dawne odrębne wsie i osady: Niwka, Puszczykówko, Puszczykowo Stare i Puszczykowo tzw. Nowe lub Dolne, a w szczególności o ich danych osobowych czerpiemy od siedemnastego wieku począwszy po lata siedemdziesiąte ubiegłego stulecia w przeważającej części z ksiąg metrykalnych kościołów parafialnych, a następnie aż po dzień dzisiejszy z akt prowadzonych przez urzędy stanu cywilnego. Przedtem, zanim mniej więcej w XVI wieku proboszczowie zostali zobowiązani do prowadzenia ksiąg metrykalnych, pojawiają się jedynie sporadycznie informacje i wzmianki o mieszkańcach Puszczykowa w różnych starych dokumentach, sporządzonych np. z okazji inwentaryzacji dóbr, opisów majątności, w protokołach sądowych lub w zapisach innych nadzwyczajnych zdarzeń. Księgi metrykalne natomiast zawierają metodycznie prowadzone zapisy wszystkich chrztów, zgonów i ślubów, jakie miały miejsce na obszarze parafii.

Dawne Puszczykowo należało przez kilkaset lat do parafii kościoła w Wirach i tam znajduje się gros zapisów dotyczących jego mieszkańców. Część jednak zapisów, obejmujących w szczególności ludność osiadłą na terenie Puszczykówka, przez jakiś czas była rejestrowana przez parafię w Mosinie, do której również aż do czasów

najnowszych należała Niwka.

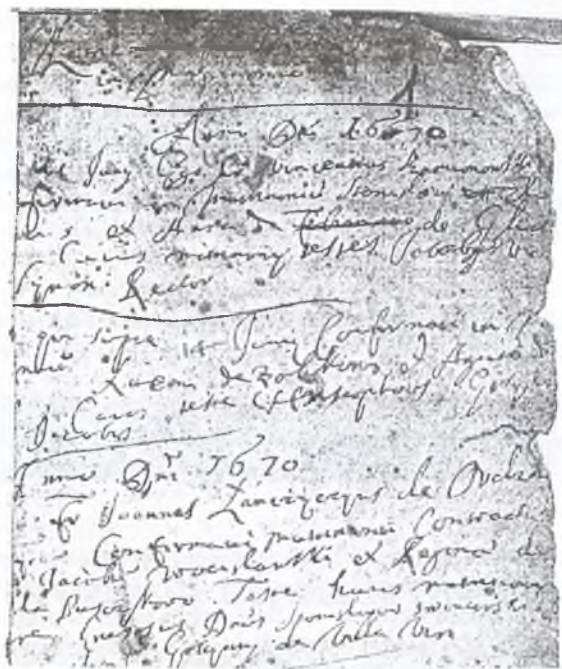
Księgi owe są pieczołowicie przechowywane w Archiwum Archidiecezjalnym w Poznaniu. Dzięki temu znajdują się mimo upływu wieków w niezłym stanie, ale gęsto zapisane drobnym, nie zawsze wyraźnym pismem karty, zwłaszcza pochodzące z siedemnastego wieku, nie są łatwe do odczytywania. Zapisy sporządzone były po łacinie, zawierają wiele skrótów trudnych do odszyfrowania, litery często nachodzą na siebie, bo inkaust nierównomiernie wchłaniany był przez pergaminowy papier, często strony są wyblakłe, a czasem na odwrót przyciemnione bądź papier nadwątłony został zębem czasu. Wygląd kart ilustrują zamieszczone w tekście kserokopie pierwszych stron ksiąg matrikalnych parafii w Mosinie i w Wirach.

Akta metrykalne kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Mikołaja w Mosinie zachowały się od grudnia 1632 roku, a kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Floriana w Wirach od 1669 roku. Nie wiadomo, czy dopiero w tych latach zostały księgi zaprowadzone w powyższych parafiach, czy też były już prowadzone wcześniej, lecz wcześniejsze księgi zaginęły.

I oto zaraz po otwarciu zachowanej księgi chrztów parafii mosińskiej, na pierwszej stronie i w pierwszej pozycji wpisano w dniu 4 grudnia 1632 roku chrzest Lucii,

córki Mathiasa (Macieja) i jego prawowitej żony Anny, mieszkańców Puszczykowa. Jest to najstarszy dokument potwierdzający urodzenie obywatelki Puszczykowa. Niestety zapis zawiera tylko imiona ochrzczonej oraz jej rodziców i stąd nie wiemy jak się nazywała. Ale w owym czasie nazwiska należały do rzadkości i z małymi wyjątkami, odnoszącymi się w szczególności do osób pochodzenia szlacheckiego, nie były jeszcze w powszechnym użyciu. Toteż we wszystkich najdawniejszych metrykach nazwisk raczej się nie spotyka.

Pierwszy zapis w księdze chrztów kościoła parafialnego w Mosinie, rejestrujący chrzest mieszkańca Puszczykowa, w którym umieszczono nazwisko, pochodzi z 1636 r., kiedy to 10 maja ochrzczony został chłopiec imieniem Joannes (Jan) z młyna puszczykowskiego. Rodzicami byli legalni małżonkowie, młynarz Albertus o nazwisku Strzelsky (pisownia oryginału) i jego żona Regina. Rodzicami chrzestnymi Albertus, młynarz z młyna w Niwce i Catharina D. Petri żona advocati (wójta).

Pierwsza strona chrztów parafii Wiry

W następnych jednak latach siedemnastego wieku podaje się w księgach raczej same imiona bez nazwisk, natomiast coraz częściej dla bliższego określenia rejestrowanych osób pojawia się oznaczenie wykonywanej profesji, np. rolnik, karczmarz, pasterz, owczarz, piwowar... oraz przydomki lub przezwiska. Przykładowo w zapisach dwóch chrztów w tej samej puszczykowskiej rodzinie na stronie 6 w 1634 r. podany został tylko zawód rodzica, a mianowicie w dniu 15 września ochrzczony został chłopiec Mathias ze wsi Puszczykowo z rodziców Paulusa rataja i jego żony Agnieszki ... podczas gdy na stronie 15 w 1636 r. określono już bliżej osobę rodzica dodając, oprócz wykonywanego zawodu, jego przezwisko: 22 miesiąca sierpnia ochrzczono dziewczynkę, córkę prawowitych małżonków z Puszczykowa, której imię nadano Anna — rodzice Paulus „rataj” przezywany Pruski i Agnieszka jego żona.

Z kolei z określeń zawodów lub przezwisk czy przydomków tworzyły się później nazwiska, które jednak nie zawsze się utrwały i często miały płynny charakter w następnych pokoleniach. Jeśli bowiem ojciec był rata-

jem i zwano go Rataj, to w odróżnieniu od ojca syn mógł się już nazywać Ratajczyk lub Ratajczak albo Ratajski — jako pochodzący od ojca Rataja. Podobnie od Młynarza tworzone Młynarczyk czy Młynarskiego. W odróżnieniu od rodziców biologicznych, przy zapisywaniu których w księgach wystarczyło podanie imion, bardzo przestrzegano bliższego określenia dla rodziców chrzestnych, podkreślając w ten sposób ważność ich roli, jaką spełniali przy uroczystości udzielenia sakramentu chrztu. Nie zdarzało się bowiem, aby zapis rodziców chrzestnych sprowadzał się tylko do napisania imion. Zawsze starano się zapisywać nazwiska, a jeśli nie było to możliwe, to co najmniej czym się trudnili i skąd pochodzili.

Zapisy w księgach metrykalnych często zawierają też dodatkowe interesujące informacje. Cytowany wyżej zapis chrztu syna młynarza w Puszczykowie, datowany 10 maja 1636 r., potwierdza niewątpliwie istnienie w XVII wieku znanego już wcześniej wodnego młyna usytuowanego w Puszczykówku nad Wartą u wylotu obecnej ulicy Ratajskiego, która wraz z obecną ulicą 3 Maja i Wczasową stanowiła niegdyś odcinek traktu Poznań — Wrocław. Ze względu na korzystne położenie przy skrzyżowaniu głównego traktu z lokalnymi drogami wokół tego młyna usadowiło się skupisko domów wraz z karczmą i zajazdem, gdzie podróżujący mogli znaleźć wytchnienie i zapewne nocleg. W tymże zapisie i kilku dalszych zawarte są informacje, iż Niwka także posiadała młyn, przypuszczalnie również wodny, chociaż nie można wykluczyć, że był to wiatrak, bo zapisy tego jednoznacznie nie określają. Czasem wyłania się z kart księgi zdarzenie tragiczne jak to, które miało miejsce w dniu 12 stycznia 1697 roku w oktavie po Trzech Królach, dla opisu którego zapisujący, zapewne wstrząśnięty wydarzeniem, nie potrafił znaleźć stosownych słów łacińskich. Relacjonował bowiem początkowo po łacinie, że młynarz z młyna w Niwce doniósł o tragedii, ale dalej kończył już po polsku, że „*babka imieniem Jadwiga leży (nieżywa) pod samym schodem*”. Książki zgonów odnotowują niejednokrotnie przy zapisie danych o zmarłym mieszkańcu Puszczykowa także chorobę, która była przyczyną jego śmierci. Nie jest wykluczone, że po przeprowadzeniu gruntownych badań tych adnotacji, udałoby się w przybliżeniu ustalić choroby najbardziej nękające niegdyś ludność Puszczykowa.

Księga zgonów kościoła w Mosinie zachowała się od 1669 roku. Zmarli pochodzący z Niwki i Puszczykowa byli chowani na cmentarzu św. Mikołaja w Mosinie. Wśród nich w zapisach z XVII wieku figuruje młynarz z Niwki, zmarły 15 kwietnia 1676 r. oraz zmarły 6 marca 1679 r. młynarz Albertus z młyna w Puszczykowie, przypuszczalnie ten sam, który poprzednio został opisany w księdze chrztów w 1636 roku. Przypuszczalnie, bowiem niestety w księdze zgonów rzadko wymieniana się nazwiska zmarłych.

Rejestr ślubów prowadzony w parafii mosińskiej zaczyna się w 1639 r. i pierwszy zapis odnoszący się do Puszczykowa sporządzony został w II niedzielę po Trzech Królach w 1640 roku, gdy Albertus z Siernik poślubił Zofię z Puszczykowa, a następny — w niedzielę siedemdziesiątą tegoż roku, w którym to dniu Paweł z miejscowości Płocko ożenił się z Anną z Puszczykowa. Podobnie jak przy chrztach i zgonach nie wpisano nazwisk panien młodych, a co gorsza nie podano nawet imion ich rodziców. Młodzieńcy z Puszczykowa rzadko pojawiają się na kartach księgi ślubów, a jedynie wtedy, gdy żoną któregoś zostawała również mieszkanka Puszczykowa.

Istniał bowiem już wtedy zwyczaj, kultywowany do dzisiaj, że ślub zawierany był w kościele parafialnym właściwym dla miejsca zamieszkania panny młodej. Toteż w przypadku, gdy wybranka pochodziła z innej miejscowości, ślub odbywał się z reguły w parafii narzeczonej.

O ile w siedemnastym wieku w aktach metrykalnych kościoła parafialnego w Mosinie figurują nie tylko mieszkańcy Niwki, ale także Puszczykowa, a nawet Wirów, to w wieku XVIII są tam już tylko rejestrowani obywatele Niwki oraz w nielicznych przypadkach mieszkańcy tzw. „Puszczykowskiego Młyna”. Wszystkie pozostałe zapisy związane z Puszczykowem znajdują się w księgach parafii Wiry. Zachowane księgi chrztów kościoła parafialnego w Wirach zaczynają się na przełomie 1669/1670 roku, księgi ślubów w 1671, a zgonów dopiero w 1716 roku. Pierwszą puszczykowianką ochrzczoneą we Wirach w dniu 20 maja 1671 r. była Anna Lorenin (?), córka Joannesa i Anny Reginy, a pierwszym chłopcem — ochrzczony 18 czerwca 1671 roku Joannes Karepka, syn Wacława i Reginy z Puszczykowa.

Sposób pisania nazwy Puszczykowo był w księgach metrykalnych zarówno Mosiny jak i Wirów rozmaity. Pisano „Puszczykowo, Puszczykowo, Puszcikowo itp.„. Po raz pierwszy pisownia w formie dziś stosowanej, tj. **Puszczykowo** zamieszczona została w dniu 3 marca 1687 roku przy chrzcie Reginy, córki Alberta Rataja i Katarzyny.

W połowie XVIII wieku zaczęto rozróżniać **Puszczykowo maius** (większe) i **Puszczykowo minus** (mniejsze), a następnie w ostatnich dziesięcioleciach osiemnastego wieku polska nazwa Puszczykówko, która pojawiła się w księgach w 1757 r., wyparła niemal całkowicie łacińską pisownię „Puszczykowo minus”.

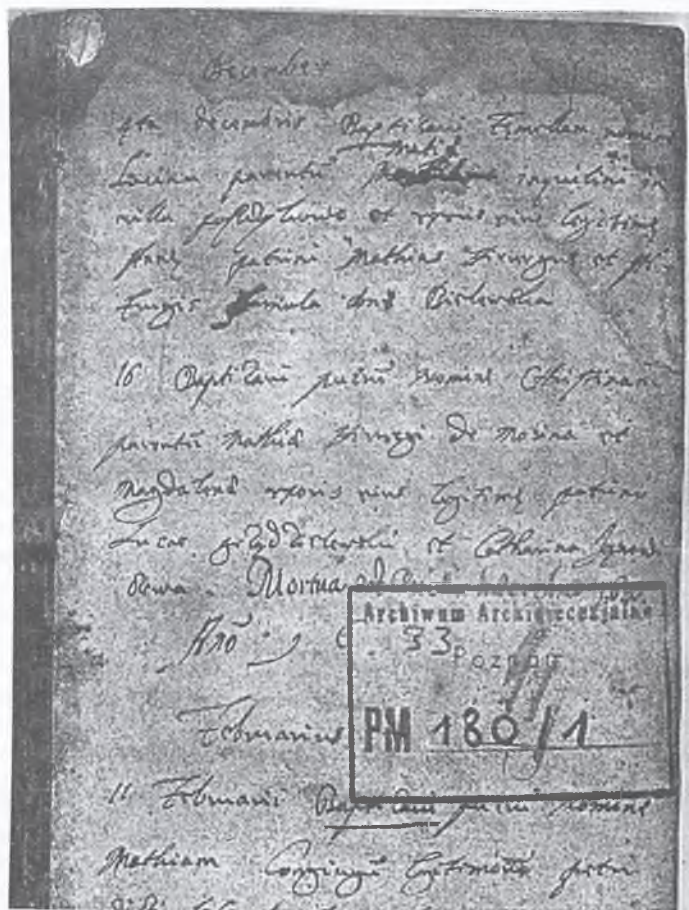
Jednocześnie zaczęto wyodrębniać mieszkańców bądź ludzi związanych (czy zatrudnionych) z dworem puszczykowskim zaznaczając w aktach metrykalnych, że dana osoba pochodzi z „**aula puszczykoviensi**” — dworu puszczykowskiego. Oczywiście pogrzeby zmarłych obywateli Puszczykowa (z wyjątkiem Niwki) odbywają się już w XVIII wieku nie w Mosinie, lecz na cmentarzu w Wirach.

Osiemnastowieczne zapisy metrykalne zawierają już w przeważającej mierze nazwiska rejestrowanych osób, wśród których w Puszczykowie występują najczęściej m.in.: Kmiecik, Krzyżan, Nowak, Cayka, Wrzesiecki, a także wywodzące się od dawnych przezwisk i przydomków, jak: Rataj, Kowal, Bocianek itp.

W osiemnastym wieku napływają do Puszczykowa i Niwki i osiedlają się na naszych terenach osoby wyznania ewangelickiego, których chrzty, zgony i śluby zostały zarejestrowane w zachowanych od 1776 roku księgach gminy ewangelickiej w Krośnie. W drugiej połowie stulecia ewangelicy stanowili dość znaczny odsetek ogółu mieszkańców, skoro w latach 1776-1777 zanotowano 18 chrztów ich dzieci. Księgi ewangelickie przestrzegają zapisywania nazwisk, dlatego dowiadujemy się, że w Niwce mieszkał Schlabis, Miegel, Siebert, a w Puszczykowie m.in. Stober, Weiss, Lehmann, przy czym dwaj ostatni mieszkali w dworze puszczykowskim. Księgi metrykalne Kościoła Ewangelickiego w Krośnie znajdują się w Archiwum Państwowym w Poznaniu.

Zmiany w sposobie rejestrowania danych o mieszkańcach Puszczykowa przyniosło, po pobiciu Prus przez Napoleona, utworzenie Księstwa Warszawskiego, w którym wprowadzono w 1808 r. przepisy kodeksu Napoleona. Na podstawie tych przepisów proboszczo-

wie we wszystkich parafiach otrzymali status urzędników stanu cywilnego. Sporządzali oni, oprócz dotychczasowych zapisów w księgach metrykalnych na użytek Kościoła, oddzielne, zawierające znacznie dokładniejsze dane osobowe, akty urodzeń, zawarcia związku małżeńskiego oraz zgonów dla władz cywilnych. Po upadku Księstwa Warszawskiego władze pruskie zlikwidowały wykonywane przez proboszczów czynności urzędnika

Pierwsza strona księgi chrztów parafii Mosina

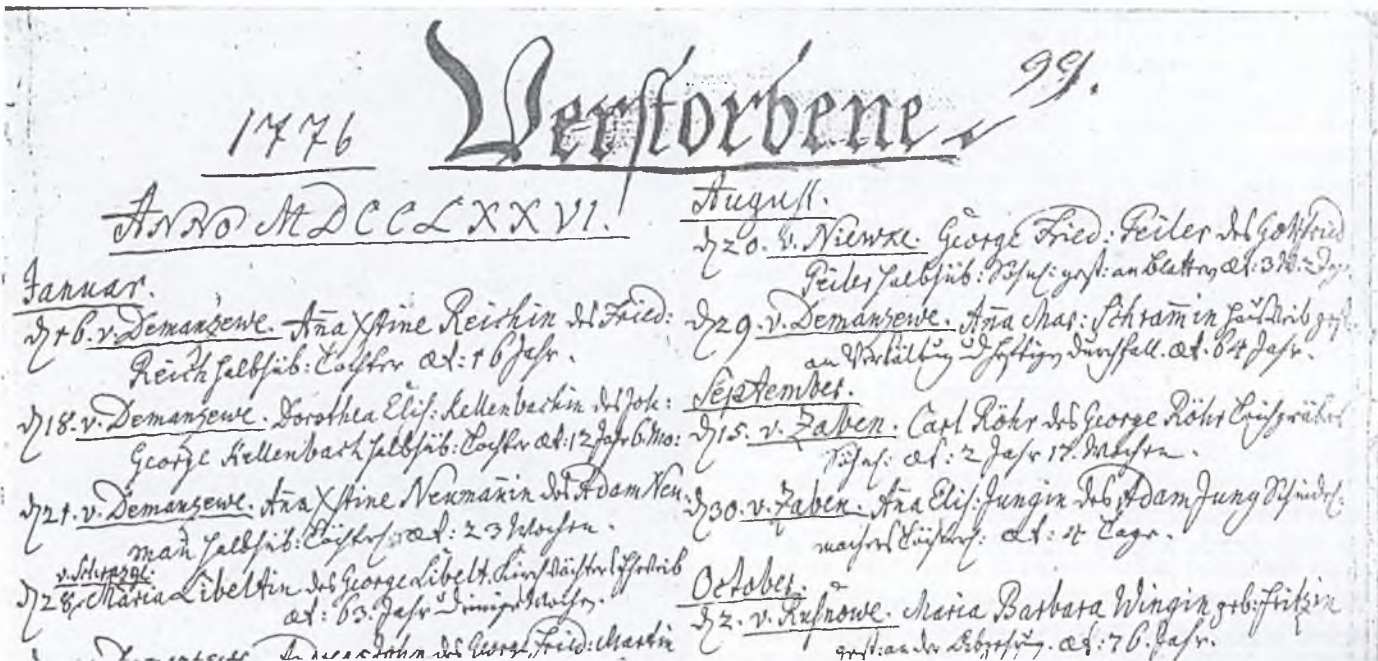
stanu cywilnego, ale nałożyły obowiązek przesyłania odpisów rejestrów metrykalnych władzom administracyjnym. Rozszerzona została nadto znacznie ilość rubryk i odtąd księgi rejestrują każdorazowo imiona i nazwiska rodziców, a poza tym przy nowożeńcach i zmarłych — ich wiek i zawód.

W październiku 1874 r. — zgodnie z nową ustawą obowiązującą na terenie ówczesnego państwa niemieckiego, powstają na ziemiach byłego zaboru pruskiego urzędy stanu cywilnego, w których wszyscy obywatele zostali zobowiązani do zgłaszania i rejestrowania urodzin i zgonów oraz zawieranych związków małżeńskich. Parafialne księgi metrykalne istnieją niezależnie od tego nadal, ale nie odgrywają odtąd w sprawach osobowych, tak jak dotychczas, pierwszorzędnej roli. W Mosinie utworzony został urząd stanu cywilnego, któremu do 1925 roku podlegało całe Puszczykowo. W 1925 r. Puszczykowo zostało przekazane do urzędu stanu cywilnego w Luboniu, natomiast Niwka i Leśnictwo w Puszczykowie pozostały nadal przy Mosinie.

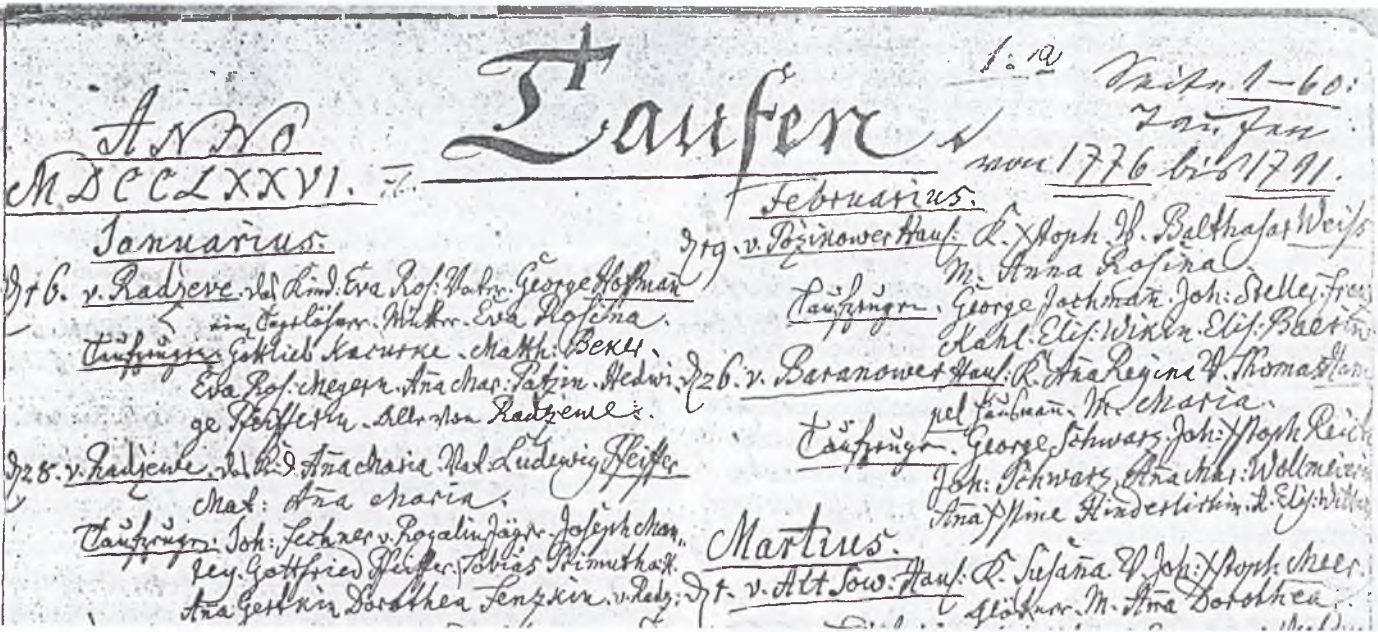
Od początku 1936 roku zaczął funkcjonować w Puszczykowie własny urząd stanu cywilnego obejmujący swym zasięgiem także Wiry i Łęczyce. W pierwszym roku jego działania zarejestrowano w 1936 r.: 7 urodzeń

w Puszczykowie, 20 w Puszczykowie Starym i 16 w Puszczykówku. Po kolejnej reformie administracyjnej Niwka i dotąd wyodrębnione Leśnictwo zostały w 1952 r. przyłączone do USC w Puszczykowie w ramach jednego scalonego osiedla, a następnie miasta. Akta urzędów stanu cywilnego pozostają w archiwach właściwych

materiały źródłowe, o których bardzo ogólnie informuję Czytelników w niniejszym szkicu, są jeszcze bardzo niekompletne. Należyte opracowanie poruszonych zagadnień i stosunków demograficznych Puszczykowa wymaga dalszych uzupełnień i dokładnych badań ksiąg metrykalnych, stanu cywilnego, a także zachowanych ksiąg meldun-

Fragment pierwszej strony księgi zgonów parafii ewangelickiej w Krośnie

Początek pierwszej strony księgi chrztów parafii ewangelickiej w Krośnie

urzędów przez okres 100 lat, a starsze, ponad 100 lat liczące przekazywane są do Archiwum Państwowego, toteż w obecnej chwili akta USC w Mosinie za okres 1874-1896 znajdują się już w Archiwum Państwowym w Poznaniu.

Zebrane dotąd przez Komisję Historyczną Rady Miasta

kowych i ewidencji ruchu ludności. Niezależnie od wszystkiego ciekawe by było, która z zamieszkałych od dawna puszczykowskich rodzin mogłaby się w oparciu o rejestry ksiąg metrykalnych i stanu cywilnego pochwalić najdalej w przeszłość Puszczykowa sięgającymi powiązaniami rodzinnymi.

Michał Thiel

Zarys historii germanizacji Puszczykowa w okresie zaborów i okupacji hitlerowskiej

Zachodnia część Księstwa Warszawskiego wraz z Puszczykowem, decyzją Kongresu Wiedeńskiego z 1815 roku, została oddana Prusom i nazwana Wielkim Księstwem Poznańskim. Władzę sprawował tu król pruski. I rzeczywiście królowały tu metody pruskie w rządzeniu, wychowaniu i nauczaniu. Po upadku powstania listopadowego germanizacyjna polityka znalazła m.in. wyraz w usuwaniu języka polskiego z życia społecznego i administracyjnego (od 1832 r. urzędowym językiem był niemiecki). Po klęsce Wiosny Ludów rozwiązano polskie stowarzyszenia i zastosowano represję wobec polskiej prasy. Większą część WKP wcielono do Rzeszy jako „prowincję poznańską”. Rząd pruski stopniowo, ale bezwzględnie ograniczał używanie języka polskiego w szkołach.

W „starej” Szkole Powszechnej w Puszczykowie, którą wybudowano ok. 1830 roku, pierwszym nauczycielem i kierownikiem był p. Jasiński, który urzędował tu do 1866 r. Językiem obowiązującym na lekcjach wszystkich przedmiotów był oczywiście język niemiecki. Wyjątek stanowiła religia, której można było nauczać w języku polskim. Następcą Jasińskiego był p. Janaszewski, który pracował w puszczykowskiej szkole do 1923 roku, do swej śmierci. Ale już ok. 1900 r. rozpoczął urzędowanie niemiecki nauczyciel Kasch, a w 1902 r. przybył na nasz teren także Schulze. W latach 1904-1912 przeznaczono jedną godzinę tygodniowo na naukę języka polskiego, ale w formie zajęcia nadobowiązkowego oraz cztery godziny na wykład religii w języku polskim. W roku 1904 na arenie puszczykowskiej oświaty pojawiło się małżeństwo niemieckich nauczycieli — David. W 1914 r. David zaciągnął się w szeregi armii niemieckiej, a na jego miejsce przybył Stenzel, który urzędował w szkole puszczykowskiej do 1918 roku.

Zwycięskie Powstanie Wielkopolskie (1918-1919) przywróciło te ziemie Macierzy. Do szkół powrócił język polski. Niemieccy nauczyciele opuścili Puszczykowo. Pan Janaszewski pozostał sam na posterunku. Wkrótce przydzielono mu trzy osoby do pomocy w nauczaniu ok. 140 uczniów. Rozwija się oświata dorosłych. W 1921 r. zorganizowano pierwszy roczny kurs dla mieszkańców Puszczykowa, którzy nie mieli obowiązku uczęszczania do szkoły podstawowej z racji wieku. Kierownictwo kursu objął Zygmunt Janaszek.

Po śmierci Janaszewskiego, który zawsze podkreślał swoją polskość, kierownikiem szkoły został Jan Dzieciol, przybyły do Puszczykowa z Góry koło Śremu. W dniu 1 października 1927 roku w szkole puszczykowskiej pojawia się nauczyciel Czesław Wojciechowski, a w 1928 roku Aniela Białówna zasila ciało pedagogiczne,

gdyż z każdym rokiem zwiększa się liczba dzieci (ok. 180). Od 1 września 1933 roku wynajęto jeden lokal na klasę i pokój mieszkalny dla nauczycielki Marii Kostkówny u Władysławy Wojtyniakowej. Pół roku wcześniej, bo od 1 lutego 1933 r., kierownikiem szkoły został Stefan Becker. Z każdym rokiem wzrastała liczba dzieci i nauczycieli. Wśród nauczycieli znalazł się Edmund Figielski i Helena Gubernatówna (Wolna). W 1934 r. wynajęto jeszcze jedną izbę na klasę i drugi pokój mieszkalny także u Wł. Wojtyniakowej.

Nauczyciele, po wieloletniej niewoli i akcji germanizacyjnej, mieli pełne ręce pracy. Prowadzili także, oprócz normalnych zajęć szkolnych z dziećmi, kursy oświatowe dla dorosłych, organizowali życie kulturowe i społeczne w Puszczykowie. Czesław Wojciechowski, który pod koniec 1938 roku ukończył studia na Wydziale Nauczycielskim w Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Poznaniu, był organizatorem i dyrygentem chóru mieszanego „Harfa”. Działal tu także Związek Rezerwistów. Do roku 1939 zespół nauczycielski był dość płynny. W 1938 r. liczył 7 osób. Liczba dzieci w tym czasie nie przekraczała 350.

Nadszedł 1 września 1939 r. Od 9 września okupant zawładnął murami starej i nowej szkoły, wybudowanej w 1938 r. Rozpoczęła się czarna noc hitlerowskiego teroru. Dnia 25 marca 1939 r. Hitler zawyrokował, że **Polska winna być tak rozgromiona, aby w ciągu najbliższych dziesięcioleci nie trzeba było brać jej pod uwagę jako czynnika politycznego**. W ślad za tym stwierdzeniem Sztab Przywódcy Chłopów Niemieckich, w sierpniu 1939 r. opracował tajny projekt osadnictwa niemieckiego na terenie województwa poznańskiego (1). Także plan agresji na Polskę był dokładnie i szczegółowo przygotowany. Wehrmacht, policja bezpieczeństwa (Sipo) i służba bezpieczeństwa (SD) znaly swoje zadania. W dniu 22 sierpnia 1939 r. w Obersalzburgu Hitler potwierdził propozycje w sprawie wysiedlenia Polaków i zasiedlenia Niemcami zdobytych terenów i zażądał od swoich podwładnych bezwzględności:

Cel wojny nie polega na dojściu do pewnej linii, lecz na fizycznym zniszczeniu przeciwnika... Dlatego, na razie tylko na wschodzie, postawiłem w stan pogotowia moje Totenkopfverbände z rozkazem zabijania bez litości i pardonu wszystkich mężczyzn, kobiet i dzieci polskiej rasy i języka. Tylko w ten sposób zdobędziemy teren, którego tak bardzo potrzebujemy.

Wytyczne te były realizowane przez pierwsze oddziały Wehrmachtu. W ślad za wojskiem wkroczyło sześć grup operacyjnych policji i służby bezpieczeństwa. Terror zapanował na podbitych terenach. Około 300.000 mieszkańców Pomorza, Śląska

i Wielkopolski uciekło na wschód, do centrum Polski. Wielu zginęło podczas bombardowania szos i szlaków kolejowych. Inni nie wrócili do domu z obawy przed represjami. Jeszcze inni nie mieli do czego wrócić, gdyż ich mieszkania zajęli Niemcy. W ten sposób masowe przesiedlenie Polaków z Wielkopolski stało się faktem. Ludność Puszczykowa także zaznała tego nieszczęścia. Liczne rodziny wypędzono z domu i zmuszono do osiedlenia się w Generalnej Guberni. Wielu zamieszkało u krewnych lub znajomych w okolicznych miejscowościach.

W dniu 12 września ujawniono plany masowych rozstrzeliwań Polaków, szczególnie inteligencji, działaczy politycznych i społecznych oraz duchowieństwa. Wszystkich innych „prymitywnych” Polaków hitlerowcy zamierzali włączyć do produkcji, nie zaniedbując wysiedlania ich. Z terenu Poznańskiego, a także z Puszczykowa, już we wrześniu 1939 r. rozpoczęły się wysiedlania właścicieli gospodarstw rolnych. Odpowiednie rozkazy wydał w dniu 20 września 1939 r. gen. A.V. Bockelberg, a 22 września podobne zarządzenie podpisał szef zarządu cywilnego. Polaków w takich wypadkach eksmitowano do obozów pracy lub na tereny wschodnie (2). Los taki spotkał m.in. rodzinę Dominiczaków, która po wojnie już nie wróciła do Puszczykowa oraz rodzinę Białasów, wysiedlonych do miejscowości koło Sokolowa Podlaskiego (3).

Decretem Hitlera z 8.10.1939 r. wszystkie ziemie polskie byłego zaboru pruskiego zostały „wcielone” bezprawnie do Rzeszy. Z Wielkopolski (i części terenów przyległych) utworzono Okręg Poznański, potem zwany Okręgiem Warty lub Krajem Warty. Obejmował on ok. 44 tys. km² i zamieszkiwało tu ponad 4,5 miliona ludzi. Niemcy traktowali „ziemie wcielone” (inkorporowane) do Rzeszy jako własne, rdzennie niemieckie. Pierwszoplanowym zadaniem ich polityki na tym terenie było wykorzystanie polskości i **zmycie piętna słowiańszczyzny**. Proces ubezwłasnowolnienia Polaków, totalna germanizacja i terror sprawiły, że Poznańskie było **jednym wielkim obozem koncentracyjnym** (4). Artur Greiser, namiestnik tych terenów, mający swą rezydencję w Jeziorach, fanatyk Hitlera, czynił z „Kraju Warty” **bastion niemieczyny na wschodzie**. Greiser: **Na tej ziemi tylko Niemiec jest panem, a Polak musi być jego niewolnikiem. Ludność polska jest dla nas niczym innym, jak tylko siłą roboczą. Kto nie jest z nami, ten jest przeciwko nam i ten musi z tej ziemi zniknąć.**

Greiser bezwzględnie, na wyrost, deportował i wysiedlał Polaków masowo. Dobrze opłacona kadra urzędnicza (specjalny dodatek pieniężny — Ostzulage) była mu niewolniczo posłuszna. W roku 1940 aparat Greisera dysponował 358 tys. zrzeszo-

nych osób, pomocnych i dyspozycyjnych w działaniach antypolskich. Od 20 do 23 października przez Wielkopolskę przeszła fala masowych egzekucji publicznych na znanych obywatelach polskich (m.in. w Mosinie 20 października rozstrzelano 15 osób). Najwięcej ofiar jednak pochłonęły zbrodnie dokonywane w sposób skrytobójczy, w tajemnicy, najczęściej nocą, w lasach i innych niedostępnych miejscach. Prace ekshumacyjne po wojnie pozwalają przyjąć, że zginęło w ten sposób ok. 50 tys. ludzi. Ponad 500 tys. Polaków „Kraju nad Wartą” przeszło przez areszty, więzienia, obozy (Fort VII, Żabikowo, Radogoszcz, Rawicz, Łódź itd.).

Oslabiali też siły polskie na tym terenie wysiedlenia, najpierw do Generalnej Guberni, a w dalszych planach hitlerowskich na Syberię. Wysiedlenia w latach 1939-1942 były przerażające. Według wspomnień świadków, mieszkańców Puszczykowa, wywózka odbywała się zawsze w nocy. Ludzie czekali w ubraniach i z niewielkim tobołkiem na paraliżujące walenie do drzwi i hałaśliwe wyrzucanie z domu. Przewożenie przesiedleńców, bez żywności i wody, trwające niekiedy 2-8 dni, odbywało się w nieopalonych wagonach dla bydła, nie otwieranych w czasie podróży. Odmrożenia i inne choroby powodowały liczne zgony. Według dość dokładnych obliczeń do 1942 roku wysiedlono ok. 450 tys. Polaków; z tego eksportowano (rugowanie z posiadłości z użyciem gwałtownych środków) do G.G. ok. 300.000, na roboty do Rzeszy ok. 126 tys. i do prac rolnych we Francji ok. 24 tys. osób. Na miejsce wyrugowanych Polaków przychodzili Niemcy z różnych terenów i krajów. Pod koniec 1944 roku było ich ok. pół miliona.

Wynarodowieniu Polaków służyła likwidacja szkolnictwa polskiego. Biblioteki, kino, teatr, park, telefon były niedostępne dla ludności polskiej. Polakom nie wolno było jeździć koleją, autobusami, przemieszczać się bez zezwolenia policyjnego. Perfekcyjna kontrola: meldowanie, rejestracja, dokument zatrudnienia skutecznie uniemożliwiały pracę konspiracyjną i dywersyjną. Za jednego karano całą rodzinę.

„Łagodniejszym” sposobem „niemczenia” narodu polskiego było zapisywanie na niemiecką listę narodowościową, zwłaszcza III i IV grupy Volksdeutschéw. Obmyślono dość prosty sposób wyszukiwania ludzi nadających się do zniemczenia — byli to krewni I i II stopnia osiedleni w Rzeszy, służący w Wehrmachcie itd. Stosowano też „przenarodowienie” na podstawach rasowych. W kwietniu 1940 r. utworzono w Łodzi Centralę Przesiedleńczą. Już 5 maja 1940 r. 19 rodzin (99 osób) wysłano w głąb Rzeszy „na asymilację”. Tyczyło to głównie mieszkańców „Kraju Warty”. Z Poznańskiego do 20 stycznia 1941 roku przetransportowano ogółem 2.399 osób „na asymilację” do Rzeszy.

Wszystkie powyższe metody walki z Polakami stosowane były także na terenie Puszczykowa. Dotknęły one prawie wszystkich mieszkańców od „A do Z”. Z wyjątkiem oczywiście tych, którzy podpisali

Deutsche Volksliste — DVL. A tacy byli również w Puszczykowie.

Głównym zagrożeniem władz hitlerowskich była polska inteligencja. Dlatego w pierwszym rzędzie likwidowano te ośrodki polskości. W Puszczykowie najpierw zmuszono ks. proboszcza Henryka Koppego i jego wikariusza do zamykania ulic. Potem lawinowo następowały coraz dotkliwsze represje. W dniu 25 stycznia 1940 r. zostaje aresztowany wikary parafii puszczykowskiej ks. Bernard Woltman. Interbowany w Chludowie, potem osadzony w Forcie VII w Poznaniu. W maju 1940 r. Wywieziony do obozu koncentracyjnego w Dachau, gdzie przebywał do 1945 roku. Miejskowa organizacja partyjna NSDAP, mieszcząca się w starej szkole powszechnej (dziś Przedszkole nr 1), pilnie i dokładnie rozpracowuje każdego Puszczykowiec. Ona decyduje kiedy aresztować, dokąd wysłać lub w jaki inny sposób pozbyć się Polaków. Do 16 sierpnia 1940 r. prawdopodobnie ze względów taktycznych tolerowano pracę duszpasterską proboszcza. W tym dniu jednak zostaje aresztowany i wywieziony do obozu w Buchenwaldzie, a 8 grudnia 1940 r. przeniesiony do Dachau. Tutaj spotyka swoich wikarych z Puszczykowa: ks. Bernarda Woltmana, ks. Bolesława Wyszyńskiego i ks. Mariana Walorka. Dwaj ostatni pracowali tu przed ks. Bernardem.

Ks. Henryk Koppe nie przeżył katongi obozu. Zmarł 1 września 1942 roku. Proboszczem parafii puszczykowskiej był od 1 września 1929 roku. Na froncie kościoła parafialnego umieszczone są tablice upamiętniające pracę dwóch księży: ks. H. Koppego i ks. B. Woltmana, wyświęconego 3 czerwca 1939 r.

Podobny los spotkał Aleksandra Szczerkowskiego, nauczyciela. Prawdopodobnie należał on do grupy konspiracyjnej. W niewyjaśnionych okolicznościach został aresztowany w Poznaniu, przewieziony do mieszkania w Puszczykówku (z własnego domu przy ul. Poznańskiej rodzina była wysiedlona), gdzie przeprowadzono szczegółową rewizję. W mieszkaniu jedna z córek odrabiała lekcje. Przed sobą miała zeszyt do języka niemieckiego, ale obok leżały też zeszyty do nauki historii Polski i języka ojczystego. Przedmiotów tych uczyła mieszkająca w tym samym domu nauczycielka, gdzie przeprowadzono szczegółową rewizję, zauważył „zakazane” materiały. Udał jednak, że niczego nie widział. Gdy wszedł dowódca i chciał osobiście kontrolować książki i zeszyty - ten położywszy na polskich zeszytach rękę, oznajmił, że wszystko sam już sprawdził. Za konspiracyjne uczenie się języka polskiego całej rodzinie i nauczycielce groziło aresztowanie.

A. Szczerkowskiego po wielogodzinnych przesłuchaniach zatrzymano. Najpierw przebywał w Forcie VII, potem w Żabikowie, a następnie wywieziono go do Oświęcimia. Tutaj przeżył całą okupację. W czasie ewakuacji obozu, prawdopodobnie koło Hanoweru, został rozstrzelany. Analogiczne dzieje dotyczą wielu innych mieszkańców Puszczykowa. Aresztowani

bądź za działalność konspiracyjną, bądź jako zakładnicy nigdy już do swojego domu nie wrócili.

Hitlerowcy ogromną wagę przywiązywali do właściwego z ich punktu widzenia wychowania i nauczania dzieci polskich. Dla nich to w Puszczykowie przeznaczono trzy klasy w domu Wł. Wojtyńskowej: „Niemiecka Szkoła dla Polskich Dzieci”. Uczęszczało tu ok. 300 uczniów, po dwie godziny dziennie, na dwie zmiany. Uczono tylko po niemiecku w zakresie czytania, pisania i rachunków. Obowiązek szkolny obejmował 3 lata nauczania. Jak ta nauka wyglądała? Zdarzało się często, że zamiast lekcji, zmuszano dzieci do zbierania jagód, ziół, szyszek i liści w pobliskich lasach lub do pielienia ogródków. Nauczaniem dzieci zajmowały się Niemki: kierowniczką Leonie von Hülsen, która miała do pomocy Gretę Preuss, Rüll, a potem Waldrond i Hocker-son.

Młodzież niemiecka wrogo była usposobiona do polskich dzieci. Żądała pozdrowiania za każdym razem, bez widocznych przyczyn wywoływała bójkę i znęcała się nad Polakami. Policja niemiecka skrupulatnie śledziła każdy krok polskich mieszkańców Puszczykowa. Tajne nauczanie po domach przez matki i ojców napotykało na wielkie trudności. Lęk przed dekonspiracją, rewizje po domach w poszukiwaniu polskich książek, zaglądanie na ulicy do teczek i kieszeni Polaków nie zlikwidowało tajnego nauczania dzieci języka ojczystego, historii i kultury polskiej. Kronika szkolna z 1945 r. wymienia nazwiska osób zajmujących się tajnym nauczaniem, m. in. p. Podgórskiej z Puszczykówka, p. Kościńskiej z Puszczykowa, p. Postępskiej, p. Peruckiego i in.

Rok 1945. Już 24 stycznia Puszczykowie było wolne. Od pierwszego dnia odradza się i organizuje życie polskie. Wójttem Puszczykowa zostaje Franciszek Burdajewicz, kierownikiem szkoły Czesław Wojciechowski, który pracuje tu od 1927 roku. W skład grona nauczycielskiego weszli: Czesław Wojciechowski, Stefania Wojciechowska, Jadwiga Tomaszewska, Janina Śniatecka i Aurelia Perucka.

Do ośmiu oddziałów zapisano 352 dzieci. Utworzono trzy klasy pierwsze, dwie drugie i po jednej klasie trzeciej, czwartej i piątej. Komisja kwalifikacyjna stwierdziła, że po okresie okupacyjnej edukacji młodzież do klasy szóstej i siódmej nie była merytorycznie przygotowana.

Uroczystość otwarcia Publicznej Szkoły Powszechnej w Puszczykowie nastąpiła 26 lutego 1945 roku. Po Mszy św. w kościele parafialnym i po oficjalnej akademii w szkole odśpiewano hymn narodowy „Jeszcze Polska nie zginęła”.

L.M.

- (1) - W. Jastrzębski: Hitlerowskie wysiedlenia z ziem polskich wcielonych do Rzeszy w latach 1939-1945. Instytut Zachodni 1988. Poznań.
- (2) - S. Nawrocki: Hitlerowska okupacja Wielkopolski..., Poznań 1966, s. 222
- (3) - Ustna relacja p. Szczepana Lewandowskiego z Puszczykowa.
- (4) - Bataliony Chłopskie i wieś wielkopolska w walce z hitlerowskim okupantem (1939-1945) pod red. A. Kubińskiego, Poznań 1986, s. 13.

Ks. Bp Marek Jędraszewski Gościem Urzędu

Na zaproszenie Burmistrza dra Janusza Napierały w dniu 13 grudnia o godz. 12.00 Zarząd Miasta i Zastępca Przewodniczącego Rady gościli w Urzędzie Miejskim ks. bpa Marka Jędraszewskiego, któremu towarzyszył ks. prob. Antoni Ważbiński.

Godzinne spotkanie wypełniły informacje władz Miasta o Puszczykowie, o jego problemach społecznych i gospodarczych, o dokonaniach ostatnich lat, szczególnie o zwodociągowaniu, gazyfikacji i rozpoczynającej się kanalizacji miasta, o skuteczności i doświadczeniach pracy samorządowej.

Członkowie Komisji Historycznej przedstawili Księdzu Biskupowi w skrócie dzieje Puszczykowa, jego losy w różnych okresach historii i poinformowali o zamiarze przygotowania monografii Miasta. Wiedza i świadomość, iż od XIII w. na tej ziemi żyli i pracowali ludzie, których w jakimś sensie jesteśmy spadkobiercami, powinna mobilizować do takich działań, aby przyszłe pokolenia nie musiały się wstydić swoich antenatów. Przy tej okazji rozważana była sprawa uporządkowania starych cmentarzy ewangelickich, położonych na terenie naszego miasta. W przekonaniu zebranych nie powinno to stworzyć większego problemu.

Od zamierzchłych czasów, poprzez współczesność, na krótko (z braku czasu) przeniosła się rozmowa na temat problemów stojących przed Polakami w obliczu samorządowej reformy administracyjnej. Jest ona konieczna i potrzebna z wielu przyczyn, a przede wszystkim w celu postawienia na nogi spraw finansowych, co powinno usprawnić ekonomiczne gospodarowanie groszem podatników. Przed Kościołem też stają nowe zadania w zmieniającej się strukturze administracyjnej. Bezpośredni kontakt z samorządami w gminie, powiecie czy województwie powinien ułatwić pracę samorządu i Kościoła w rozwiązywaniu problemów gospodarczych i duchowych mieszkańców.

Wzajemnym wyrażeniem szacunku i wdzięczności za spotkanie oraz życzeniami Świętymi dla Mieszkańców Puszczykowa, przekaznymi przez Księdza Biskupa, zakończono wizytę Dostojnego Gościa.

L.M.

Światowy Dzień Seniora

Miejski Oddział Polskiego Związku Emerytów i Rencistów, któremu przewodniczy p. Marian Wierzbicki, świętował w sobotę 29 listopada w Szkole Podstawowej nr 1 Dzień Seniora. Dzień ten obchodzony jest na całym świecie pod auspicjami Stanów Zjednoczonych.

Puszczykowską uroczystość, na którą przybyło ok. 120 osób, zaszczylił swoją obecnością mec. Michał Thiel, przedstawiciel Rady Miasta, oraz Burmistrz dr Janusz Napierała. Przewodniczący Seniorów ciepło i serdecznie powitał wszystkich zgromadzonych. Następnie odśpiewano rotę „Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród...”. Podniosłą atmosferę podtrzymywał występ chóru Związku, który wykonał pieśni związane z polskimi tradycjami narodowymi.

Coroczne odświeżanie znajomości i wspólne świętowanie Dnia Seniora stanowi istotny i ważny element integracji środowiska Puszczykowskiego, którzy poprzedzają młodszych możliwością korzystania ze spokojnej jesieni życia.

Sponsorami bogatej części konsumpcyjnej byli p. Jacek Błaskowiak, p. Jerzy Kostusiak i „SZAŁ” — Wytwórnia Wód Gazowanych w Puszczykowie.

Złoty Jubileusz Małżeństwa

Niecodzienna uroczystość odbyła się 9 grudnia 1997 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w Puszczykowie. Burmistrz Miasta dr Janusz Napierała wręczył trzem parom Jubilatów odznaczenia państwowe — medale za długoletnie pożycie małżeńskie. Przez pół wieku dzielili radości i troski codziennego życia:

**Stanisława i Jan Ciebielscy
Marta i Edward Kasprzykowie i
Teresa i Henryk Kołtoniakowie.**

Rada i Zarząd Miasta życzą Jubilatom zdrowia, pomyślności i następnych jubileuszy.

Wyróżnienie dla Pszczelarzy

Dnia 30 listopada 1997 roku miała miejsce uroczystość 65-lecia Koła Pszczelarzy w Mosinie i akt poświęcenia sztandaru.

Z Placu Tadeusza Kościuszki nastąpił wyjazd orkiestry, pocztów sztandarowych, zaproszonych gości i członków Koła z rodzinami do kościoła. Prezes Koła Aleksander Falbierski powitał Księża Celebransów i prosił o odprawienie Mszy św. w intencji pszczelarzy i ich rodzin oraz nieżyjących działaczy pszczelarzy.

Honorowy prezes Polskich Pszczelarzy ks. dr Henryk Ostach i księża parafii Mosiny, Puszczykowa i Krosna odprawili jubileuszową Mszę św., podczas której poświęcono został nowy sztandar.

Mszę św. uświetniła orkiestra i chór kościelny.

Na Rynku pod pomnikiem „Walki o Niepodległość” złożono wiązanek kwiatów. Pre-

zes Polskiego Związku Pszczelarskiego Lech Sęczyk przekazał Zarządowi Koła sztandar.

Po uroczystym ślubowaniu przy dźwiękach orkiestry odśpiewano „Rotę”. Dalsza część uroczystości miała miejsce w restauracji „Morena”.

Wśród zaproszonych gości byli: Burmistrz Miasta Puszczykowa dr Janusz Napierała, Przewodniczący Rady Miasta Mosiny Marian Strenk oraz władze pszczelarskie: prezes Polskiego Związku Pszczelarskiego — Lech Sęczyk i Okręgowej Spółdzielni Pszczelarskiej — Marian Rajewski.

Wszystkich zgromadzonych powitał prezes Koła Aleksander Falbierski po czym wygłosił okolicznościowy referat o historii Koła.

Następnie prezes PZP Lech Sęczyk przekazał na ręce A. Falbierskiego wysokie wyróżnienie „Złoty Medal ks. Jana Dzierżona”.

Członkowie Koła zostali uhonorowani Złotymi i Srebrnymi Odznaczeniami Polskiego Związku Pszczelarskiego.

Zaproszeni goście z podziękowaniem za dotychczasową pomoc otrzymali symboliczne upominki.

Na ręce Prezesa i Zarządu napłynęło wiele listów gratulacyjnych i telegramów.

Spotkanie upłynęło w miłej atmosferze przy dźwiękach zespołu muzycznego prowadzonego przez mgr Romana Szydłowskiego.

Małgorzata Szubert

Obyczaje Telekomunikacji

W dniu 25 listopada 1997 r. Burmistrz Puszczykowa oraz Przewodniczący Grupy Kontrahenckiej skierowali pismo interpelacyjne do Prezesa Telekomunikacji Polskiej S.A. w Poznaniu p. Pawła Rzepki, którego treść w całości drukowaliśmy w poprzednim „Echu Puszczykowa” (10/97).

Jak na ironię losu w tym samym czasie p. Prezes P. Rzepka został powołany na wyższe stanowisko w TP S.A. Być może dlatego do tej pory ani Grupa Kontrahentów, ani Urząd Miejski nie otrzymali odpowiedzi na powyższe pismo. Widocznie tempo pracy administracji w TP S.A. jest dostosowane do szybkości realizowania telefonów w Puszczykowie i odpowiedź na interpelację otrzymamy prawdopodobnie za rok. Czy nie jesteśmy znowu optymistami?

Polonez dla Policji w Puszczykowie

W poniedziałek 8 grudnia 1997 roku sfinalizowano zakup nowego samochodu osobowego „polonez” dla potrzeb puszczykowskiej Policji. Rozległy teren naszego Miasta, częste wyjazdy interwencyjne oraz możliwość poprawy skuteczności działania Policji skłoniły Zarząd Miasta do partycypacji w kosztach zakupu pojazdu, którego dokonała Wojewódzka Komenda Policji w Poznaniu. Nasz udział finansowy wynosi 12.700 zł.

Pierwszy „polonez”, będący w dyspozycji Komisariatu Policji w Puszczykowie, służy Miastu już 6 lat.

Utrzymanie dróg w sezonie zimowym

Zarząd Dróg w Środzie Wlkp. informuje, że w sezonie 1997/98 zawężony będzie do koniecznego minimum zakres robót związanych z usuwaniem śliskości i odśnieżania.

Przy tej okazji przypominamy, że odśnieżanie i usuwanie śliskości na wszystkich ulicach, krzyżujących się z drogami krajowymi, należy do obowiązków Zarządu Dróg w Środzie. Do dróg krajowych należy szosa z Poznania do Mosiny (nr 430) oraz z Mosiny do Kórnik (nr 431).

Informacje o przejezdności dróg można uzyskać w OD Rogalinek (tel. 81-38-261) lub w Zarządzie Dróg w Środzie Wlkp. (tel. 28-530-23 lub 28-548-05).

Na terenie Puszczykowa utrzymaniem ulic w okresie zimowym (łącznie z wojewódzkimi drogami Dworcową i Nadwarciańską) zajmuje się firma EKO-RONDO, ul. Nadwarciańska 11, tel. 81-33-015.

Urodzenia

1. Rost Zuzanna Maria	13.11.1997
2. Sobkowiak Beata	10.11.1997
3. Zawada Monika Natalia	14.11.1997
4. Domagalska Maja	26.11.1997

Zgony

1. Jakielczyk Jolanta Stanisława	28.01.1961 — 23.11.1997
2. Kroll Anna	03.07.1916 — 19.11.1997
3. Włodarczak Aniela	30.07.1918 — 06.12.1997
4. Grzegorski Edward	23.03.1941 — 01.12.1997
5. Pniewski Florian	05.05.1922 — 14.12.1997
6. Wachowiak Kazimierz	17.02.1934 — 12.12.1997

Rejestracja zgonów

Uprzejmie przypominamy, że wszystkie karty zgonu z terenu Puszczykowa wystawiane są w filii Urzędu Stanu Cywilnego, która mieści się w Okręgowym Szpitalu Kolejowym w Puszczykowie. Wejście główne, parter: Stacjonary medyczny.

Godziny otwarcia: 7.30-15.00.

Śmierć w piwnicy

Na terenie Puszczykowa w wielu domach, w których zainstalowane jest ogrzewanie gazowe, „na wszelki wypadek” pozostawiono piec węglowy. Odłączony jest tylko od systemu grzewczego zaworami. Używa się go do spalania makulatury, resztek drzewa, gałęzi i niestety różnego rodzaju opakowań plastikowych. Te mate-

riały są najbardziej niebezpieczne nie tylko ze względu na trujące substancje, ulatniające się do piwnicy i do mieszkań, ale także z racji wytwarzania wysokiej temperatury i trudności w gaszeniu.

Śmiertelne zagrożenie dla zdrowia i życia stanowią zawory, odcinające piec od reszty instalacji. Przy spalaniu „śmieci” można zapomnieć je odkręcić. A o zapomnienie jest bardzo łatwo. A jeśli dzieci podpalą zawartość pieca bez wiedzy dorosłych? Tragedia nieunikniona!

Taki dramat rozegrał się w środę 26 listopada 1997 r. w Poznaniu. Śmierć na miejscu poniósł 11-letni chłopiec, brat jego doznał obrażeń głowy a matka chłopców uległa poparzeniu.

Bezpieczny gaz

Rozpoczął się sezon grzewczy. Komisja Ochrony Środowiska pragnie przypomnieć o najważniejszych warunkach bezpiecznego i oszczędnego korzystania z gazu do celów grzewczych. Pamiętajmy bowiem, ile niebezpieczeństw spowodowanych było niewłaściwym instalowaniem i bezmyślnym sposobem użytkowania gazu. Jak więc obowiązują zasady eksploatacji?

Pobór gazu ziemnego musi się odbywać zgodnie z zawartą umową. Samowolne podłączanie urządzeń gazowych może zagrażać zdrowiu i życiu ludzi. Pomijamy problem odpowiedzialności karnej za nielegalny pobór.

Fachowy montaż (instalacja) urządzeń grzewczych (przewody, piece, kuchenki) uniemożliwia powstawanie niebezpieczeństw, ulatnianie się gazu i zagrożenie wybuchem. Instalator musi mieć upoważnienie do zakładania tych urządzeń.

Sprawna i właściwa wentylacja pomieszczeń. Wprawdzie gaz ziemny nie jest trujący, ale właściwości te mają spaliny, gromadzące się w pomieszczeniu, gdzie nie ma dobrego ich odprowadzenia (wywiew) i pełnego dopływu świeżego powietrza. **Nie wolno, niedopuszczalne jest** zamknięcie, zaklejenie kratki wentylacyjnych lub ograniczanie wielkości otworu wywiewnego. **Nie wolno, niedopuszczalne jest** zatykanie, ograniczanie nawiewu powietrza z zewnątrz. Rury spalinowe muszą być drożne. Poza tym ograniczanie dopływu powietrza zwiększa zużycie gazu.

Przynajmniej raz w roku (najlepiej przed sezonem grzewczym) zlecić uprawnionym instalatorom (serwisantom) przegląd i konserwację wszystkich urządzeń gazowych. Nie należy „oszczędzać” dokonując napraw domowymi sposobami, choćby robiła to „złota rączka”.

Pilnować, aby instalowany sprzęt był odpowiedni do rodzaju gazu.

opr. L.M.

Czyste konto powodziowe

Wszystkie pieniądze zgromadzone na koncie Urzędu Miejskiego „Pomoc Powodzianom” zostały wykorzystane. Część z pieniędzy Zarząd przeznaczył na remont i modernizację placówek oświatowych na terenie gminy Lubczy. Zakupiono także kompletne wyposażenie sanitariatów dla zniszczonej przez powódź Publicznej Szkoły Podstawowej w Dobrzyniu oraz niektóre urządzenia do kuchni.

Ten sposób zadysponowania pieniędzmi ofiarodawców wydaje się najbardziej korzystny, gdyż przeznaczone zostały na cele służące całej społeczności gminy, a szczególnie jej najmłodszej grupie - przedszkolakom, dzieciom i młodzieży.

Paczki „pod choinkę” dla Lubczy

W środę 17 grudnia br. wyruszył z Puszczykowa samochód p. Tadeusza Wudarczaka z darami gwiazdkowymi dla gminy Lubczy. Wśród świątecznych darów były słodczyce, przybory szkolne, zabawki, książki itp. Przeznaczone były one dla dzieci, które w lipcu spędzały w „Jedynce” wakacje, dla przedszkolaków z gminy i dla uczniów szkoły w Dobrzyniu.

Paczki przygotowali Nauczyciele i Dzieci obu szkół podstawowych oraz Pracownicy Urzędu Miejskiego. W „Dwójce” zbórkę darów wspomagała parafia p.w. św. Józefa.

Burmistrz Miasta, który pojechał z upominkami do Lubczy, złożył mieszkańcom gminy od Puszczykowskiej Społeczności Samorządowej serdeczne życzenia Bożonarodzeniowe.

Komunikat Zespołu Redakcyjnego „Echa Puszczykowa”

Uprzejmie informujemy, że w kancelarii Urzędu (budynek A) przyjmowane są zgłoszenia zamieszczania ogłoszeń i reklam oraz innych anonsów (np. podziękowań, życzeń) w „Echu Puszczykowa”.

Ceny pozostają niezmiennione.

Należność płatna z góry w kasie Urzędu (bud. B).

Ogłoszenia o pracy — bezpłatne.

Katolickie przedszkole

Odpowiadając na liczne pytania zainteresowanych powstaniem katolickiego przedszkola w Puszczykowie informuję, że sprawa nadal jest aktualna, ale dotychczas nie posunęła się do przodu! Nadal mam zapewnienie o fachowej opiece Sióstr Elżbietanek, będących przedszkolankami, ale ciągle jeszcze nie jest rozwiązana sprawa lokalu. Dlatego w imieniu zainteresowanych rodziców zwracam się z prośbą do Radnych naszego Miasta o pomoc w załatwieniu tego problemu. Może byłaby możliwość budowy nowego przedszkola? Może Miasto miałoby na ten cel pieniądze w budżecie na 1998 rok?

Nie tracąc nadziei na pozytywne rozwiązanie tego problemu będę informowała zainteresowanych, jeśli będą jakieś wiadomości. Oby pozytywne.

Zofia Skibińska

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku 1998 pragniemy złożyć Puszczykowianom najszczerze życzenia, dużo radości i pokoju, wielu sukcesów w pracy zawodowej oraz skutecznej realizacji wszystkich życiowych planów i zamierzeń, a także zdrowia i pomyślności.

Harcerze oraz Instruktorzy z Puszczykowa

Rozwiązanie krzyżówki

Prawidłowe rozwiązanie krzyżówki, zamieszczonej w poprzednim „Echu Puszczykowa” z okazji dnia 1 grudnia, poświęconego osobom żyjącym z HIV i chorym na AIDS, brzmi: TOLERANCJA A AIDS. Wszystkie odpowiedzi były poprawne. Spośród nich wylosowano 10 rozwiązań, których autorzy:

Franciszek Cap, Niezłomnych 54
M. Dahlke, Powstańców Wlkp. 13a
Zenon Dopierała, Kopernika 63
Łukasz Kaczmarek, Wiry, Łęczyska 71
Monika Kaczmarek, Wiry, Łęczyska 71
Alina Krolich, Spokojna 12
Agnieszka Langner, Wrocławska 7, Poznań
Grażyna i Piotr Madej, Różana 2
Róża Rachwałak, 3 Maja
Mariusz Szczepaniak, Krzywa 10

otrzymują pamiątkową nagrodę ufundowaną przez Sekcję Oświaty Zdrowotnej i Promocji Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej Poznań II, os. Przyjaźni 118.

Nagrody prosimy odbierać w sekretariacie Urzędu Miejskiego, Podleśna 4, Puszczykowo (budynek A, pokój 1) w godzinach urzędowania.

Zapraszamy do Orkiestry !

W Szkole Podstawowej nr 1 w Puszczykowie organizowana jest impreza, wspierająca dobroczynną akcję Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Bogata i urozmaicona uroczystość odbędzie się w godzinach południowych w niedzielę 11 stycznia 1998 roku w sali gimnastycznej „u Mickiewicza”.

Organizatorzy zapraszają wszystkich Mieszkańców Puszczykowa do udziału w zabawie.

Szczegółowe informacje na plakatach!

Do Czytelników

Miejska Biblioteka Publiczna i jej Filia w szpitalu PKP proszą Czytelników o terminowy zwrot wypożyczonych książek. Zwrotu można dokonać codziennie w godzinach otwarcia bibliotek.

Miejska Biblioteka Publiczna mieści się w lokalu przy sali gimnastycznej „Jedynki” (tel. 81-33-461 wew. 34) i otwarta jest: poniedziałek, środa, piątek: 12.00 - 18.00
wtorek i czwartek: 9.00 - 15.00

Filia Biblioteki (szpital PKP, wejście główne, tel. 81-33-331 wew. 382) otwarta jest: poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek: 8.00 - 13.00
środa: 12.00 - 18.00

Uroczystości patronackie

W sobotę 20 grudnia obie szkoły podstawowe obchodziły swoje imieniny: „Jedynka” - Adama Mickiewicza, a „Dwójka” - Powstańców Wielkopolskich. „U Mickiewicza”, podobnie jak „u Powstańców Wielkopolskich” uroczystości patronackie zorganizowano w dwóch grupach wiekowych. Młodzież sama przygotowała bogaty program artystyczny.

Podniosły charakter Dnia Patrona nadaje tym obchodom wysoką rangę.

Kultywowanie pamięci o tych, którzy słowem lub czynem walczyli o Niepodległą Polskę, zasługuje na szacunek i powszechne uznanie.

Rada Rodziców przy Liceum Ogólnokształcącym w Puszczykowie
zaprasza na tradycyjny

BAL KARNAWAŁOWY

w dniu 10 stycznia 1998 r.

Koszt zaproszenia dla jednej pary — 90 zł. Bilety do nabycia w Sekretariacie LO
oraz w Urzędzie Miejskim w Puszczykowie, bud. A. pok. nr 4.

Zapraszamy

Trasa rowerowa Luboń - Puszczykówko

W 1995 roku została wytyczona trasa rowerowa Luboń - Puszczykówko. Prowadzi ona równolegle do linii kolejowej Poznań - Wrocław, wzdłuż lewego brzegu Warty. Trasa ta będzie w przyszłości prowadzić z Poznania do Kórnika. Obecny fragment drogi liczy ok. 14 km i jest dostępny dla wszystkich.

Początek trasy w Luboniu, obok Lubońskiego Stadionu Sportowego przy ulicy Rzecznej. Po drodze znajdują się m.in. mostek na Potoku Junikowskim, dawna przystań kajakowa, wał strzelniczy, po prawej stronie pomnik „Siewcy”, mostek przy południowym skraju Kocich Dołów, Leśniczówka Kątnik, mostek „Krzyśko” przy Zalewach Nadwarciańskich, mostek „Grześko” na Wirynce, na 9 kilometrów głęboki jar i mostek „Przemko”. Potem rozwidlenie dróg nad Wartą: na prawo stacja PKP Puszczykowo, trasa rowerowa w lewo wzdłuż Warty. W oddali widać „Rusalkę”, plażę i Ośrodek Szkoleniowy Lasów Państwowych. Następnie skrzyżowanie dróg leśnych w pobliżu Muzeum Przyrodniczego WPN, w Puszczykówku polana biwakowa. Stąd ul. C. Ratajskiego, Spokojną, Słowackiego i Reymonta dojeżdżamy do stacji kolejowej Puszczykówko. Tutaj koniec trasy.

Skopiowano za zezwoleniem Wydawcy.

Opr. na podst. tekstu
Bogdana Kucharskiego

INFORMACJE KRAJOZNAWCZE

Luboń - miasto, 20,9 tys. mieszkańców. Ośrodek przemysłowy. Prawa miejskie od 1954 roku. Po wschodniej stronie torów kolejowych kompleks budynków Zakładów Ziemniaczanych - przykład architektury przemysłowej z początku XX wieku. W małym parku przy ul. Armii Poznań pomnik „SIEWCY” Marcina Rożka. Na cokole medalion z wizerunkiem dra Romana Maya - pioniera przemysłu chemicznego w Wielkopolsce.

Wielkopolski Park Narodowy - utworzony w 1957 roku. Uchodzi za najbardziej malowniczy zakątek Wielkopolski, z urozmaiconą, polodowcową rzeźbą terenu, jeziorami oraz bogatą florą i fauną.

Kątnik - droga leśna nad Wartą. Niegdyś była tu przeprawa promowa. W pobliżu zabudowań pomnikowe sosny.

„Zalewy Nadwarciańskie” - ścisły rezerwat, chroniący roślinność łąkową i zaroślową na terenach zalewowych Warty.

Wirynka - lewy dopływ Warty o długości 19 km. W dolnym odcinku płynie głęboko wciętą dolinką, o krętym przebiegu, pełną wykrotów i zwalonych pni.

Puszczykowo - miasto od 1962 roku, składa się z czterech dzielnic, miejscowość wypoczynkowa. Muzeum Przyrodnicze WPN, Muzeum Arkadego Fiedlera.

